

CISZA (9) sb f

sg N ciszą (2). ◇ A ciszą (1). ◇ L ciszy (6).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

1. *Brak głośnych dźwięków; milczenie* (1) : Dobrą noc/ iefli kto słyszy: A mój więniec w tój złej ciszy/ Niechay wiśi do świtania KochPieś 25.

2. *Spokój, pogoda, nieburzliwość, bezwietrzność, bezruch; tranquillitas* PolAnt, Vulg, Cn; *silentium, status pacati aeris, tranquillum* Cn (8) : Tedy wstawy zagrożił wiatrom y morzu/ y była wielka cisza. BudNT Matth 8/26; WujNT Mar 4/39.

W przen (1) : Ikra s syny. [...] The ikierki nie w ciszą wierz mi sie chowaią PaprPan F3v.

a. *Zaciszne miejsce; loca non pervia veniis* Cn (5) :

Wyrażenie przyimkowe: »w ciszy« (5): Młodzyeniec [...] Pewnie widzi iż z niebá ná doł będą goście. Iefli nie defzcz tedy grad plutá iáka pewnie [...] Y vpátruye z gory gdzyeby domek vřrzał/ Aby wždy przez złą chwilę w ciszy gdzye wśiedzyał. RejWiz 125v; we wtorek wstał wielki wiatr/ defzcz y słkianie/ tak iż wiele namiotow Prufkicb pochwycił. A thák náłzy ruřzyli sie precz/ á położyli sie dwie mili od Dąbrowná między chrořty w ciszy BielKron 383v; Oczko 26v, 28; Szkuty máią rządnie wychędożyć Fliśi przyřzedwřzy/ á řtánać ná dobrym mieyřcu/ á ná wodźie záwždy/ coby w ciszy. GostGosp 88. [SarnStat 106 cf CYZA].

Synonimy: 1. *milczenie*; 2. *pogoda, spokój*.

Cf **CICHOŚĆ**, CICHOTA